

OBIERKA (1) *sb f*

A pl obi(e)rki (Cn e pochylone).

Sł stp: obierki, obirki, Cn: obierek, obierki, Linde XVI – XVII w. (z Cn) s.v. obierek, obierki.

Resztką, pozostałość; ceterum, extremum, reiecta, reiectanea, reliquum, residuum, ultimum Cn: [Bładá mnie/ zem sie íthał iáko on co w íelieni zbiera obierki po zbierániu winá [qui colligit in autumnno racemos vindemiae] Leop Mich 7/1 (Linde).]

Przen: Wiáry heretycy nie máią iedno obierki 404. b SkarKaz Oooo3a; [[heretycy] wiárę zgubili/ y nie máią iey iedno íwoie obierki/ mnimánia/ rozśádkki pojedynkowe ludzi śmiáłych/ hárdych w rozumie/ y omylnych, co sie im podoba/ y co íobie obiorą/ to wierzą SkarKaz 404b (Linde)].

Synonimy: ostatek, pozostawek, reszta.

DJ